

A HÚSVÉTI MISZTÉRIUM

Világszerte ismert kifejezéssé vált a *húsvéti misztérium*. Egyre gyakrabban találkozunk vele mind a teológiában, mind a liturgikus imádságokban. (...) A misztérium – ahogyan már Szent Pál is használta – olyasmit jelent, ami kinyilvánul, jelenvalóvá lesz, jelek által felfogható és megismerhető: Isten megjelenését, akaratának és szeretetének kinyilvánulását jelenti.

Isten üdvözítő szeretete Jézus Krisztusban nyilvánult ki tökéletesen. Jézus egész élete misztérium. Életének a csúcsa, legnagyobb és legjelentősebb eseménye: az ő halála és feltámadása (ide számítva mennybemenetelét, megdicsőülését is). Ezt a végtelen értékű krisztusi eseményt foglalja össze a „húsvéti misztérium” kifejezés. Az [Egyház] (...) ezért állítja ezt a kifejezést mind az üdvtörténeti teológiai szemlélet, mind a gyakorlati keresztény élet központjába: „Az emberek megváltásának és Isten tökéletes dicsőítésének ezt a művét, amelyet az isteni hatalom nagy jelei mutattak meg előre az Őszövettség népének, Krisztus, az Úr beteljesítette. Elsősorban boldogságot adó szenvedésének, a halálból való feltámadásának és dicsőséges mennybemenetelének húsvéti misztériuma által, mert ebben „halálunkat a maga halálával lerontotta, és feltámadásával visszaállította az életet” (húsvéti prefáció).”

A húsvéti misztérium jelentésének azonban csak egyik részét foglalja össze a kifejezés történeti vonatkozása, vagyis hogy Jézus földi életére, legfőképpen halálára és feltámadására utal, és ezekre

emlékeztet. Jézus Krisztus élete ugyanis nem egy emberi élet a sok közül, hanem egyetemes élet az emberekért. Mindenki életéért való élet, még pontosabban (így is lehet mondani): mindenki élete. Múlt, jelenre és jövőre vonatkozó élet, ahogyan korunk neves teológusa, *Gottlieb Söhngen* írja: „Krisztus üdvözítő tetteinek kettős, vagy helyesebben, hármas oldala van. Először is történelmi tények, s mint ilyenek egyszerűek, és a múlt időhöz tartoznak visszahozhatatlanul. De mégsem pusztán történetek vagy tények, hanem üdvtörténetek vagy üdvtények... Isten Lelke által, aki maga az örök élet és az örök élet teremtetője, Krisztus üdvözítő tettei tovább élnek és jelen vannak. Krisztus üdvözítő műve tehát történelem és misztérium egyszerre. Mint isteni misztérium állandó jelenben él tovább Isten Lelke által. Krisztus üdvözítő tettei továbbá tanító és kötelező példa is a mi erkölcsi törekvéseink számára. Krisztus üdvözítő műve tehát történelmi tény, isteni misztérium és erkölcsi minta.”

A húsvéti misztérium így nemcsak emlékezés számunkra, hanem krisztusi tanúságtételünk alapja, életelv a jelenben és jövőnk (reménységünk) ereje. A keresztény élet csak a halál és feltámadás ket-tősségében és együvértartozásában valósulhat meg, mert „nagybálintokat és húsvétot csak úgy nézhetjük, mint szigorúan egységes eseménynek, Krisztus egzisztenciájának két, lényegileg egymásra vonatkozó megnyilvánulását.”

Karl Rahner

A kiadvány változatlan formában és tartalommal szabadon terjeszthető, felhasználható, nyomtatható, sokszorosítható és korlátozás nélkül közzétehető!

Lezárva: 2017. március 22.

Felelős kiadó: az Egyházi Könyvtárak Egyesülése elnöke

Kiadó: Egyházi Könyvtárak Egyesülése

Felelős szerkesztő: Török Beáta Tördelte: Tegzes Béla

Az Egyesülés székhelye: 1092 Budapest, Ráday utca 28.

A szerkesztőség címe: 1052 Budapest, Piarista köz 1.

E-mail: biblio@sapientia.hu Telefon: 1-486-4421

Nyomtatott kiadás: ISSN 2064-9290

Online kiadás: ISSN 2416-0229